

[Handelsministeren.]

delse af lovforslaget ment at kunne foreslå en væsentlig lempelse i afgiftspligten, således at den kun kommer til at hvile på dem, der har en nettoindtægt på 30.000 kr. og derover. Der er herved lagt vægt både på den siden sidste revision af afgifterne stedfundne prisudvikling og på, at den progressive beskatning i et vist omfang tilgodeser de hensyn, der lå bag ved afgiftens indførelse.

Endvidere er det foreslået, at afgiften fremtidig ikke indbetales til fonden, men til statskassen, der til gengæld forudsættes at afholde udgifterne ved justerdirektørens tilsyn med vejernes og målernes redskaber og i særlige tilfælde ved vedligeholdelse af materiellet ved mindre, men vigtige embeder.

For så vidt angår den fremtidige anvendelse af vejnings- og målingsfondens midler, er der i lovforslaget optaget en bestemmelse om, at anvendelsen af disse midler fastsættes ved de årlige bevillingslove. Således som den sociale lovgivning nu er udbygget, vil det næppe være naturligt at opretholde den gældende understøttelsesordning uændret i al fremtid, hvorimod det må anses for rimeligt at yde økonomisk støtte af fondens midler til kvalificerede ansøgere, der på tidspunktet for nyordningens ikrafttræden er statsautoriserede vejere og målere eller har været dette, eller til enker efter sådanne personer samt til vejerassistenternes syge- og begravelsekasser. Når der til sin tid ikke længere er behov for fondens renteafkastning til disse formål, vil hele fonden indgå i statskassen.

For at sikre de fornødne tekniske kvalifikationer hos de kommende vejere og målere er det foreslået, at disse skal gennemgå et instruktionskursus af kortere varighed hos justerdirektøren.

Endvidere er der måske grund til at nævne en anden nyordning af praktisk betydning. I den nugældende næringslov er det fastsat, at beskikkelse af statsautoriserede vejere og målere i købstæder finder sted på grundlag af indstilling fra den stedlige handelsstandsforenings bestyrelse. Imidlertid forekommer det, at kooperative sammenslutninger og i nogle tilfælde også industriforeninger, der ofte i betydeligt omfang benytter de statsautoriserede vejere

og målere, ikke er repræsenteret i den stedlige handelsstandsforening. De nævnte sammenslutninger vil kunne have en berettiget interesse i at blive taget med på råd ved beskikkelse af en vejer. Det er derfor i lovforslaget foreslået, at beskikkelse af statsautoriserede vejere og målere i købstæderne ligesom hidtil finder sted på grundlag af indstilling fra den stedlige handelsstandsforenings bestyrelse, men efter forudgående forhandling med andre interesserede sammenslutninger.

Det næste lovforslag, jeg skal gøre nogle bemærkninger om, er *forslag til lov om skibsmæglere og varemæglere*.

De spørgsmål, der her har været særlig drøftet af næringslovskommissionen og kommissionens mæglerudvalg, er spørgsmålet om, hvorvidt man skal opretholde den gældende antalsbegrænsning ved beskikkelsen af mæglere, og spørgsmålet om opretholdelse for skibsmæglernes vedkommende af deres eneret til at klarere skibe.

Efter den gældende næringslov kan man nægte at beskikke nye mæglere, når antallet af statsautoriserede mæglere inden for vedkommende område skønnes at være tilstrækkeligt. Næringslovskommissionen er bortset fra et enkelt medlem gået ind for en ophævelse af denne begrænsning, idet man ikke mener, at der kan anføres tilstrækkelig begrundelse for en sådan regel, der er særlig for mæglererhvervet og næppe kunne tænkes foreslået for anden virksomhed af tilsvarende karakter. Vor nuværende ordning afviger også fra ordningen i de fleste andre lande. Jeg er for mit vedkommende enig med kommissionen i, at en antalsbegrænsning ikke er tilstrækkeligt motiveret. Det synspunkt, at antallet bør begrænses for at skabe rimelige indtjeningsmuligheder for de enkelte mæglere og derved opretholde mæglerstandens kvalitet på et niveau, hvor man kan forvente at arbejdet udføres på god og upartisk måde, kan med samme ret gøres gældende af en række andre erhvervsdrivende, f. eks. sagførere og revisorer, hvor der mig bekendt aldrig har været tale om at indføre en sådan ordning. Det har specielt været anført, at en ophævelse af antalsbegrænsningen kan medføre, at tilstrømningen til erhvervet, i hvert fald overgangsvis, kan blive så stor, at en rimelig økono-